

ΣΑΝ ΝΑ ΉΤΑΝ ΣΗΜΕΡΑ

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

1908 Εμφανίζονται στους δρόμους της Αθήνας τα πρώτα πλεκτρικά τραμ, τα οποία αντικαθιστούν σταδιακώς τα ιππίλατα. Λόγω του ότι δεν έχει εγκριθεί ακόμα ο περί στάσεων κανονισμός, τα τραμ επί του παρόντος θα σταματούν εκεί που το ζητούν οι επιβάτες.

1918 Η Γερμανία καταθέτει τα όπλα. Τέλος του Α' Παγκοσμίου Πολέμου.

1927 Σημειώνεται αποτυχημένη δολοφονική απόπειρα κατά του προέδρου της Δημοκρατίας, Παύλου Κουντουριώτη.

1930 Ο Ελευθέριος Βενιζέλος και ο Κεμάλ Ατατούρκ υπογράφουν στην Άγκυρα συνθήκη φιλίας μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας.

1938 Ο Όρσον Ουέλς δεν δυσκολεύεται να πείσει -μέσω ραδιοφώνου- τους Αμερικανούς ότι η Γη δέχεται επίθεση από Αρειανούς.

1961 Στο πλαίσιο της αποσταλινοποίησης, το ταριχευμένο σώμα του Ιωσήφ Στάλιν απομακρύνεται από το Μαυσωλείο του Λένιν, σύμφωνα με απόφαση του συνεδρίου του ΚΚΣΕ.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

1888 Κώστας Τσικλητήρας, έλληνας αθλητής του στίβου, τέσσερις φορές Ολυμπιονίκης στα αγωνίσματα άνευ φοράς.

1896 Κ. Καρυωτάκης, έλληνας ποιητής.

1967 Λεωνίδας Καβάκος, διεθνούς φήμης έλληνας βιολονίστας.

ΘΑΝΑΤΟΙ

1910 Ερρίκος Ντινάν, ελβετός επιχειρηματίας και ανθρωπιστής, ιδρυτής του Ερυθρού Σταυρού. Βραβεύτηκε με Νόμπελ Ειρήνης το 1901.

1988 Τ. Λειβαδίτης, έλληνας ποιητής.

2002 Αλίκη Διπλαράκου, ελληνίδα καλλονή, Μις Ευρώπη το 1930.

Κωνσταντίνος Τσικλητήρας, 1888-1913

Γεννήθηκε στις 30 Οκτωβρίου 1888 στην Πύλο της Μεσσηνίας από εύπορη οικογένεια της περιοχής. Ο πατέρας του τον έστειλε στην Αθήνα για να σπουδάσει Οικονομικά, αλλά ο νεαρός Κωστής έδειξε μεγαλύτερο ενδιαφέρον για τον αθλητισμό. Γράφτηκε στον Πανελλήνιο Γυμναστικό Σύλλογο και το 1906 είχε την πρώτη επιτυχία, καθώς κατέκτησε την τρίτη θέση στο μήκος άνευ φοράς στους Πανελλήνιους Αγώνες με επίδοση 2.83 μ. Αμέσως, όμως, έρχεται και η πρώτη απογοήτευση, όταν στους Μεσολυμπιακούς της Αθήνας, τον ίδιο χρόνο, κατετάγη δος στο ύψος άνευ φοράς με 1.30 μ, ενώ στο μήκος άνευ φοράς αποκλείστηκε στον προκριματικό.

Σφίγγει τα δόντια, δουλεύει σκληρά και το 1907 κατακτά τρία χρυσά μετάλλια στους Πανιώνιους Αγώνες της Σμύρνης: στο άλμα εις ύψος με 1.65 μ., στο ύψος άνευ φοράς με 1.40 μ. και στο μήκος άνευ φοράς με 3.14 μ. Την επόμενη χρονιά έρχεται η μεγάλη διάκριση στους Ολυμπιακούς Αγώνες του Λονδίνου, όταν κερδίζει δύο αργυρά μετάλλια: στο ύψος άνευ φοράς με 1.55 μ. και στο μήκος άνευ φοράς με 3.25 μ. Ο Τσικλητήρας ήταν ψηλός (1.92 μ.) με θαυμάσια αλτικόπτη, που οφειλόταν στα δυνατά του πόδια και στο εκπληκτικό «σπάσιμο» της μέσης του. Ιδού, πώς τον περιγράφει ο ανταποκριτής της εφημερίδας Χρόνος στο Λονδίνο και γνωστός λογοτέχνης Ζαχαρίας Παπαντωνίου:

...Είνε σώμα υψηλόν, λεπτόν, καλογραμμένον. Είς το σχέδιον του

Θρυλική μορφή του ελληνικού αθλητισμού, τέσσερις φορές Ολυμπιονίκης στα αγωνίσματα άνευ φοράς.

μελαχροινού προσώπου του, των μήλων, των ματιών, των χειλέων, του πώγωνος νομίζεις ότι επέρασεν, ελαφρώς, ολίγον κοντύλι Γκύζη. Από πάνω ως κάτω ο νέος αυτός έχει ευγενεστάπην γραμμήν. Μελαχροινός, πολύ υψηλός σχετικώς με την νεότητά του, πόδια μεγάλα και λαστιχένια, ως σκύλου πόιντερ, σύμμετρον και χαριτωμένον σύνολον. Το μόνον μειονέκτημά του είνε ότι δεν έχει, ακόμη, την αθλητικήν ανάπτυξιν που του χρειάζεται. Πολύ ολίγον έχει γυμνασθή και είνε μάλλον αδύνατος. Άλλα π νίκη του είς το αγγλικόν στάδιον του έδειξε τον δρόμον και είνε αρκετά έξυπνος ώστε να μη τον χάση. Από τώρα και είς το εξής πρέπει να ζη διαρκώς μέσα εις τα γυμναστήρια.

Ο Τσικλητήρας επανέλαβε το κατόρθωμα του Λονδίνου τέσσερα χρόνια αργότερα. Στους Ολυμπιακούς της Στοκχόλμης το 1912 κέρδισε χρυσό

μετάλλιο στο μήκος άνευ φοράς με 3.37 μ. (παγκόσμιο ρεκόρ του 1δίου με 3.47 μ. από την 1η Απριλίου) και χάλκινο στο ύψος άνευ φοράς με 1.55 μ., αφού χρειάστηκε να δώσει σκληρή μάχη και στα δύο αγωνίσματα με τους αδελφούς Άνταμ από τις ΗΠΑ. Ο Τσικλητήρας επέστρεψε τροπαιούχος στην Αθήνα, όπου του επιφυλάχθηκε αποθεωτική υποδοχή, ενώ διθυραμβικά ήταν και τα σχόλια του Τύπου.

Δύο μήνες μετά τον θρίαμβο της Στοκχόλμης ξεσπά ο Α' Βαλκανικός Πόλεμος (4 Οκτωβρίου 1912) και ο Τσικλητήρας στρατεύεται. Του προτείνουν να παραμείνει στο Φρουραρχείο Αθηνών, αλλά αυτός αρνείται. Θέλει να πάει στο μέτωπο για να μην κατηγορηθεί για ευνοϊκή μεταχείριση. Εκεί στην πρώτη γραμμή προσβλήθηκε από μπνιγγίτιδα και άφησε την τελευταία του πνοή στις 10 Φεβρουαρίου 1913. Ήταν μόλις 25 ετών. Προς τιμήν του, ο Πανελλήνιος διοργανώνει από το 1963 συνάντηση στίβου με την επωνυμία Τα Τσικλητήρεια.

Ο Τσικλητήρας, εκτός από τη μεγάλην του αγάπη για τον στίβο, γοπιεύτηκε από το ποδόσφαιρο, ένα νέο άθλημα, που συνέπαιρε τους νεαρούς της εποχής του. Έπαιξε τερματοφύλακας στον Ποδοσφαιρικό Όμιλο Αθηνών (ΠΟΑ), που ίδρυσε ο συναθλητής του στον Πανελλήνιο Γεώργιος Καλαφάτης και το 1924 μετονομάσθηκε σε Παναθηναϊκό Αθλητικό Όμιλο (ΠΑΟ).

TALK OF THE CITY

Από τον Γιώργο Χατζηβασίλη

ΤΟ ΒΗΜΑ

Από το μεγάλο «ΟΧΙ» του 1940 στο μεγάλο «ΝΑΙ» του 2015

Η εθνική επέτειος του περήφανου «ΟΧΙ» συνεχίζει, εβδομηνταπέντε χρόνια μετά, να εμπνέει και να συγκινεί τους Έλληνες. Το έπος του ελληνικού στρατού στα αλβανικά βουνά και π ομόθυμη στάριξη του ελληνικού λαού έχουν καταγραφεί στις δέλτους της Ιστορίας και προκαλούν ακόμη θαυμασμό στους μελετητές της. Ιδιαιτέρως για την αυτοθυσία με την οποία ένα μικρό έθνος αντιτάχθηκε σε ένα κατά πολύ ισχυρότερο εισβολέα, που τότε εκπροσωπούσε το φασισμό και απειλούσε τον ελεύθερο κόσμο. Πολλοί στις μέρες μας επικειρούν να εξισώσουν εκείνες τις πολεμικές συνθήκες με τις σημερινές.

Αυθαίρετον παραλλαγίζοντας το «ΟΧΙ» του 1940 με το «ΟΧΙ» του δημοψηφίσματος το φετινό καλοκαίρι, σπέννοντας την απόλυτη σύγχυση στον ελληνικό λαό. Πλανώνται δυστυχώς πλάνην οικτράν, καθώς άλλα τα

προβλήματα του πολέμου και άλλα της ειρήνης.

Η παρούσα οικονομική κρίση είναι γέννημα δικό μας, αποτέλεσμα της εθελοτυφλίας, του ωχαδερφισμού και της έλλειψης οποιασδήποτε πρόνοιας για το μέλλον.

Η κρίση που ζούμε δεν είναι αποτέλεσμα εξωτερικής εισβολής, παρά προιόν της μακράς δικής μας απροσοπίας και έλλειψης ευθύνης από κόμματα και πηγεσίες, που είτε κυβέρνησαν, είτε αντιπολετεύθηκαν.

Στις παρούσες συνθήκες η Ελλάδα κινδυνεύει να αφαινθεί όχι επειδή δέχεται εξωτερικές προσβολές και επιθέσεις αλλά επειδή δεν κατορθώνει να ομονούσει και να αναλάβει την πλήρη ευθύνη και διαχείριση της κρίσης που η ίδια προκάλεσε.

Επειτα από πέντε χρόνια διαρκούς εσωτερικής διαπλάνης και αφού δοκιμάσθηκαν όλες οι εκδοχές πολιτικής

αντιμετώπισης της μεγάλης οικονομικής κρίσης, έχουμε μια ευκαιρία τακτοποίησης του οίκου μας.

Μια βαθιά ανάσα χρειάζεται τώρα για τη μεγάλη απόφαση διόρθωσης των οικονομικών της χώρας, κατά τρόπο σαφή και αξιόπιστο, ώστε να ξεκινήσει επιτέλους η προσδοκώμενη από όλους διαδικασία ανόρθωσης και ανασυγκρότησης.

Στις σημερινές συνθήκες, η επιβίωση της Ελλάδας εξαρτάται από ένα μεγάλο «ΝΑΙ» για την οικονομική αναγέννηση, την παραγωγική ανασυγκρότηση και την κοινωνική ανασύνταξη.

Το πρόβλημα είναι δικό μας, καταδικό μας και εμείς οφείλουμε να το αντιμετωπίσουμε και να το λύσουμε, μη φειδόμενοι κόπων και θυσιών, προσωπικών και συλλογικών.

